

Några principer för fasta

AV: TOBIAS STARK

→ Julen är över och vi börjar med stormsteg att närma oss påskens stora förberedelsestid: fastan. För ungefär en vecka sedan gick jag ute och funderade på vad jag skulle skriva om i det här numret. Plötsligt stoppar jag ner handen i min rockficka och hittar där en lapp. "Några principer för fasta" står det på den. Jag kom ihåg att jag fått lappen på en askonsdag för några år sedan och nu blev den ett bönesvar: "Skriv om det här!"

Till att börja med vill jag ta upp tre punkter när det gäller fastan:

- 1 Det ska vara meningsfullt – ditt sätt att fasta ska kännas bra för dig och får inte bli något som någon annan slänger på dig. Läs t ex Jes 58:5.
- 2 Evangelisk grund – fasta gör man inte för att förtjäna nåden, eller för att visa sig duktigare än andra inför Gud. Det handlar mer om att komma närmare Gud, att få tillfälle att rensa upp bland så'nt som kommer i vägen för dig och Gud. Vi får också en möjlighet att ge våra medmänniskor större plats i våra liv. Läs t ex Kol 3:17.
- 3 Låt det vara hemligt – så att du inte frestas att skryta med din fasta. Det ska inte synas att du fastar, vilket Jesus starkt betonar i Matt 6:16-21.

Vad som kan vara bra att säga direkt är att du inte ska sätta upp för höga krav på din fasta. Jag har själv gjort det några gånger och då misslyckades jag redan efter någon vecka. Men vad ska man då göra? En bra början är att försöka få mer tid för Gud, t ex kan du hoppa över någon timme om dagen vid den kära TV:n eller datorn. Då inser man ganska raskt att det blir tid över. Sätt värde på det du har. Att försöka leva lite enklare och avstå från något du egentligen inte behöver, det kan vara t ex godis eller onödigt shoppande. Fastan kan också vara ett bra tillfälle att sköta om sin kropp. Börja promenera och möt Gud i naturen. Slutligen vill jag ta upp engagemanget för medmänniskan. Läs vad som står i Jes 58:6. Känns det tungt? Det behöver det inte vara. Vet du någon som är ensam som kanske behöver ett brev, mejl eller kanske ett

besök? Är det så att du får pengar över när du inte köpt godis? Då kan det vara ett bra tillfälle att lägga några extra kronor i kollekten. På de sättet går dina pengar till att hjälpa medmänniskor.

Det jag har tagit upp här är bara några tips, ni kan säkert komma på fler saker man kan göra. Glöm nu bara inte att fastan är till för er egen skull, inte för någon annan.

Allt gott och Herrens frid! ✠

DETTA HÄNDER I VÄXJÖ STIFT VÅREN 2008

- 7-9 mars: Mitterminsmöte i Ljungby.
- 14-16 mars: Ung Pilgrim 07-09 på Tallnäs
- 11-13 april: Ung Pilgrim 06-08 på Tallnäs
- 18-20 april: Distriktsårsmöte 2008 i Dörby
- 30 maj – 1 april: Lilla Årsmötet i Rättvik

Välkommen med din anmälan på www.svenskakyrkansunga.com

Mer info www.svenskakyrkansunga.com

Växjö

AV: CECILIA BJÖRSELL

→ Ja, så blev det ett nytt år i år igen. Hoppas alla hade ett riktigt bra 2007, och att alla är på väg mot ett ännu bättre 2008! Mitt 2007 slutade med att jag blev ansvarig för Växjö stifts sidor i denna tidning. Min mobil ringde en fredagseftermiddag då jag enormt stressad höll på att packa inför ett läger som jag skulle åka på. En kille presenterade sig som Magnus och undrade om jag hade lust att ta över arbetet med Troligt. I knappt ett halvår hade jag varit med och skrivit artiklar och med viss nervositet tackade jag ja. Under helgen fick jag ännu lite information om vad det var jag skulle göra. Jag fick en deadline och nu skulle arbetet med mitt första nummer börja! Då ingrep den stora veligheten och stora frågetecken hopade sig runt omkring mig. Vad skulle jag skriva om? Jag hade redan pratat med en kille som lovat hitta på något. Men resten då? Något läger eller något annat som Svenska Kyrkans Unga i vårt stift anordnat hade jag inte varit på under hela hösten. Jag var trött och hade noll fantasi. Vad gör man när man inte har en aning om vad man ska skriva om?

Deadline närmar sig, sista dagen som jag har tid att få ihop något kommer. Och nu på lördagskvällen när jag faktiskt inte kan skjuta upp det längre funderar jag fortfarande på vad jag ska skriva. Här sitter jag i min soffa, med tända ljus på bordet, höst-rusk utanför fönstret och senaste Harry Potter-filmen i DVD:n, vill egentligen bara få det överstökat och har inte den blekaste aning om vad jag ska hitta på. Då kommer idén: jag får väl skriva om det som jag tänker på just nu, min brist på fantasi och hur

jag fick jobbet. Men sedan kommer ytterligare frågetecken. Kan man skriva det här? Är det här intressant att läsa? Kan jag vara personlig i Troligt? Borde jag inte skriva om Gud i en kristen tidning?

Kan jag? Vågar jag? Går detta? Vad tycker de då?

Dessa frågor har väl alla ställt sig någon gång. Jag tänker så ganska ofta, och jag tror att rätt många känner igen sig. Min motfråga blir: Varför tänker vi så här? Varför är vi människor så otroligt beroende av vad andra tycker? När jag kommer in på dessa frågor så är det genast en liten del av min hjärna som säger: Neeeej! Jag är inte så'n! Jag bryr mig inte om vad andra tycker! Jag är individuell, jag behöver inte andras erkännanden! Men faktum är att jag gör det! En av mina grundtankar om mig själv är att jag inte ska bry mig om vad andra tycker. Jag vill köra mitt race, göra det som känns rätt för mig och inte bry mig så mycket om vad andra tycker om mig. Men, som sagt, jag om någon har ett behov av att känna mig uppskattad och att folk ska tycka om mig för det jag gör, inte för den jag är. Har detta med osäkerhet och dåligt självförtroende att göra, eller ligger det, som en kompis till mig uttryckte det, i människans natur?

Vad ska vi göra åt det? Behöver vi göra något åt det? Är det frågor som behöver ställas? Är det problem vi måste rätta till? År 2008 tänker åtminstone jag tänka vidare på dessa frågor. För jag tycker det är viktigt att tro på sig själv, och jag tror att många behöver jobba med sitt självförtroende. Gott Nytt År! 🍀